

ANLATAN
**ALI
SMITH**

ANTIGONE

RESİMLEYEN

**LAURA
PAOLETTI**

ÇEVİREN

DUYGU AKIN

7
Ali Smith
ANTIGONE

ÖZGÜN İSMİ: The story of ANTIGONE
© 2011 Gruppo Editoriale L'Espresso S.p.A
© 2011 Ali Smith
Tüm hakları saklıdır.

RESİMLEYEN: Laura Paoletti
ÇEVİRİ: Duygu Akın
EDİTÖR: Selin Feldman
SAYFA UYARLAMA VE KAPAK UYGULAMA: Bahadır Erşık
KAPAK UYARLAMA: Ayşe Nur Ataysoy
GRAFİK TASARIM: Mucca Design, PSone

TÜRKÇE YAYIN HAKLARI
© 2015 Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.
Sertifika No: 12746
Domingo, Bkz Yayıncılık markasıdır.

ISBN: 978 605 4729 37 1

Baskı: Ocak 2015
Ertem Basım Ltd. Şti.
Nasuh Akar Mahallesi 25. Sokak No 19
Balgat Ankara
Tel: (312) 640 16 23
Sertifika No: 26886

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın tümünün veya içeriğinin herhangi bir bölümünün yayıncının yazılı izni olmadan, fotokopi yöntemi dahil, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılması yasaktır.

Bkz Yayıncılık Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.
Asmalımescit Mah. Ensiz Sok.
No:2 D:7 Tünel İstanbul
Tel: (212) 245 08 39
domingo@domingo.com.tr

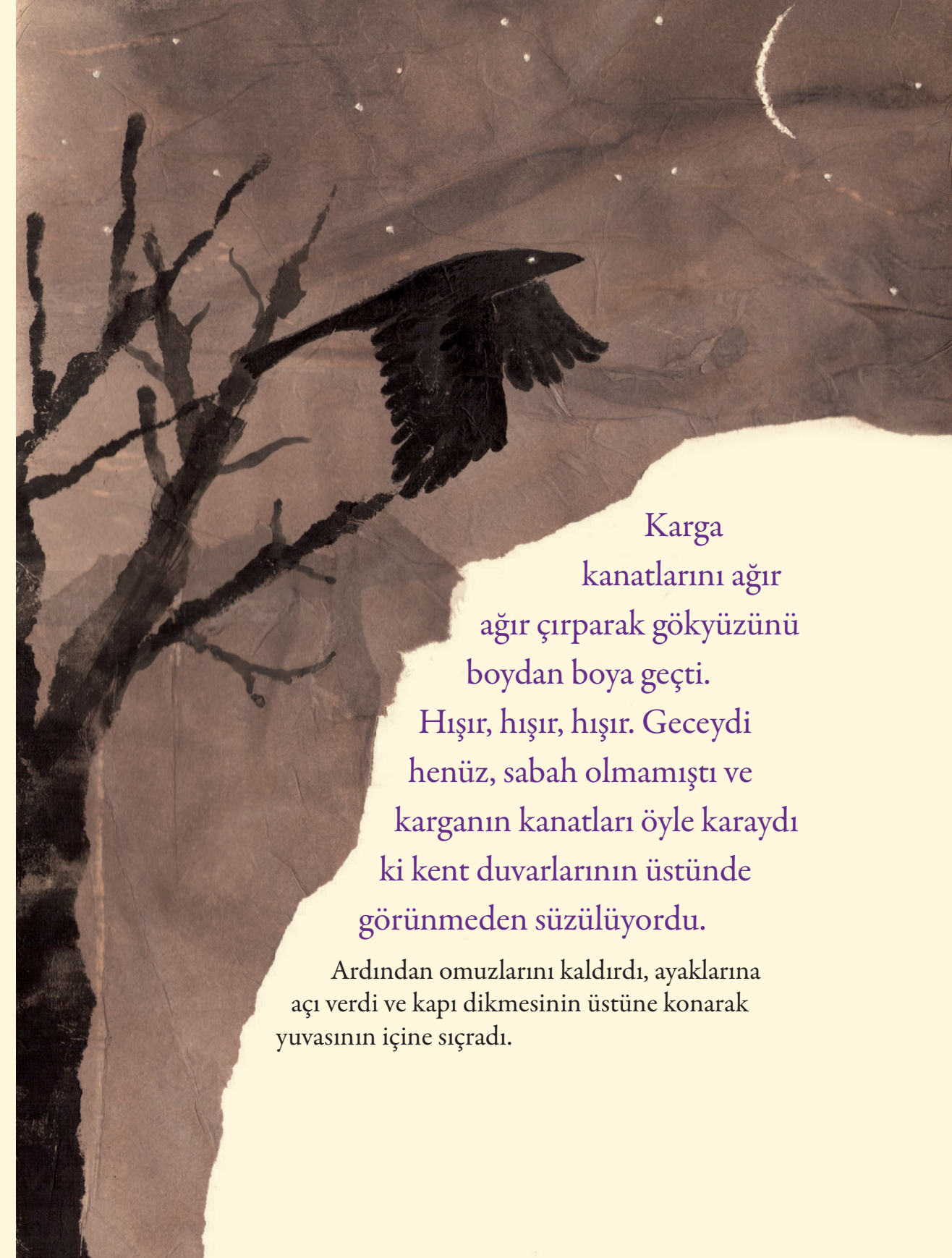
www.domingo.com.tr

ANTIGONE

Sir

Karga
kanatlarını ağır
ağır çırparak gökyüzünü
boydan boya geçti.

Hışır, hışır, hışır. Geceydi
henüz, sabah olmamıştı ve
karganın kanatları öyle karaydı
ki kent duvarlarının üstünde
görünmeden süzölüyordu.

Ardından omuzlarını kaldırdı, ayaklarına
açı verdi ve kapı dikmesinin üstüne konarak
yuvasının içine sıçradı.

Tam altında kentin kapılarından biri vardı. Toplam yedi kapılıydı kent. Karga bu kapının, yani yedincisinin üstüne tünemişti. Bir karga için yaşanacak en uygun yerdi burası. Savaş alanı her zaman en iyi buradan görünürdü.

Kısa süre önce biten savaş, gelmiş geçmiş savaşlar arasında açık arayla en fenasıydı. Ortada bolca yiyecek vardı. Bunu gören karga, keşke şu an bir dizi yumurtamın yeni çatladığı yılın o malum dönemi olsaydı, diye düşündü. Şu insanlar yılın daha faydalı

bir zamanında birbirlerini öldürmeye karar verseler ne olurdu sanki? Ama nerede? Karganın kara gagasıyla çatlamış yumurta kabuklarını yuvadan dışarı iteleyip çelimsiz yavrularını kendi yollarına uğurlamasından bu yana koskoca bir mevsim gelip geçmişti. Ne yapalım, hayat böyleydi işte. Karga gibi hayat da uçup gidiyordu işte.

Şimdi geri çekilen ordudan kalan gemiler denizin gökyüzüyle buluştuğu incecik çizgide gözden kayboluyordu; hâlâ-yaşayan insanların aşağıda ölülerini gömdükleri ve yaktıkları yerde bir önceki gecenin yangınından kalma dumanlar dağılıyordu. Hâlâ-yaşayanların çoğu dişi cinsindendi. Her şey bittikten sonra ortalığa çekidüzen verenler dişilerdi. Enkazın ve yıkıntıların arasında kendilerine yol açarak ilerliyorlardı. Harap yolda kırık saplı el arabalarını sürüyorlardı. Yeni bir şey değildi bu. Karga tüm bunları önceden de görmüştü. Yaşlı bir dişi kuştı o ve yıllar onu keskin gözlü, bilge birine dönüştürmüştü, neyi görmesi, neyi görmezden gelmesi gerektiğini öğretmişti. Yerde duran ölü bir insanın hangi güzel yerini yiyeceğine karar verirken fazla oyalanmaması gerektiğini de biliyordu. Bir hâlâ-yaşayanın onu fark edip taş atmasına fırsat verecek kadar uzun sürmemeliydi asla. Bir: Aşağı in. İki: Yere kon ve pençelerinle kavra. Üç: Gaganla burnu, parmağı, lezzetli göz kenarını kuvvetle

çekiştir, işte mükemmel bir akşam yemeği. Dört: Çabuk ol. Kanatlarını çırp, hışır, hışır, hışır ve havalanıp uzaklaş.

Hâlâ-yaşayanlar ister istemez ağır davranıyorlardı. Karga değillerdi ne de olsa. Omuzları çöküktü, kanatları yoktu. Bazıları kederle öne doğru eğilmişti. Bazıları ölülerin ceplerinden ve çantalarından aldıkları eşyaların ağırlığı altında eğilmişti ve hepsi de korku içindeydi. Hâlâ-yaşayanlar şafak aydınlığında daha da göze çarpmamak ve bir an önce kentin güvenliğine sığınmak için acele ediyorlardı.

Karga kanat tüylerini gagasıyla düzeltti. Güneş az sonra doğacaktı. Savaş bitmişti. Uzun bir gece vardiyası olmuştu. Güzelce yerleşerek uyumaya hazırlandı.

Fakat aşağıda, şu kapının hemen yanında, o köpek hâlâ oturmuş bekliyordu.

Savaşın başından beri yani günlerdir oradaydı köpek. Yerinden bir santim kıpırdamamıştı.

“Gak!” dedi karga.

Köpek başını kaldırıp bakmadı bile.

Köpeklerin topu birden aptaldı. Bu köpekse daha küçüktü, köpecik

suratının her yanından köpek sadakati akıyordu. Üstü başı savaş toz toprağıyla kaplıydı. Şimdi büyük ihtimalle ölmüş olan bazı insanlar ona, oturup kapının önünde beklemesini söylemiş olmalıydılar. O da söyleneni yapmıştı.

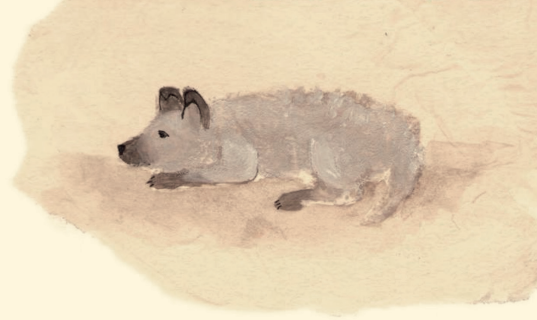
“Gak gak!” diye güldü yukarıdan karga.

Küçük köpek çakılların ve toz toprağın içinde bıkkınlıkla döndü ve sonra bir kez daha döndü. Kendine yatak yapıyordu.

Patileri kocamandı. Büyüdüğü zaman karşısına çıkmaktan kaçınacağınız türden bir köpekti. Kuyruğunuzu tek bir hızlı hamleyle kopardıktan sonra ağzından yelpaze gibi sarkan tüylerle oturup etrafa bakacak türden bir köpekti (böyle bir şey gerçekten de bir defasında başına gelmişti). Kurda çok yakın, sivri dişli ve sivri kulaklı, uzun ve yakışıklı suratı olan türdendi.

Kafasını patilerine yaslamış duruyordu. Sefil bir hali vardı. Ama kulakları hâlâ dikti.

“Git evine. Sahibin öldü,” diye öttü karga köpeğe. Cevap yok.

Ah Őu köpekler! Bütün hayatlarını Őikyet etmeden tasma takarak ve hâlâ-yaşayanlar tarafından eski ip parçalarıyla baēlanıp gezdirilmeye izin vererek geçiriyorlardı. Hâlâ-yaşayanların ellerinden yemek yiyorlardı; onları besleyen elin kendisi zaten güzel bir yemek deēilmiŐ gibi.

“oktan ölmüş ya da gömülmüŐtür bile,” diye gakladı karga.

Köpek aniden ayaēa fırladı ve onun fırlamasıyla karganın da kalbi yerinden fırladı. Hışır, hışır, hışır! Kpeēin kent kapısının tepesine kadar sıçrama ihtimali olmadıēı halde karga kuyruk tüyleri ürpererek, kendini havaya fırlattı.

Ama köpek bunu fark etmedi. Onun yerine tek patisi havada, etrafa kulak kesildi.

Dev ahŐap kapının küçük kanadı açıldı.

DıŐarıya iki hâlâ-yaşayan kız ıktı. Bir sır saklıyormuŐ gibi temkinli adımlarla yürüyorlardı.

KİM KİMDİR?

ALI SMITH İskoçya'nın yetiştirdiği en önemli yazarlardan biri olan Ali, Inverness'de doğdu. Çocukluğunda buz patenleri ve Hodrum adlı midillisiyle oldukça keyifli vakit geçirdi. Yedi yaşında hikâye ve şiir yazmaya başladı. İlk hatırladığı şiiri, bir engerek yılanıyla kendisinin mi onun mu daha uzun yaşadığı hakkında bir tartışmaya giren Isabel adlı bir kız çocuğuyla ilgiliydi.

LAURA PAOLETTI Resim eğitimi almış olan Laura çizer, fotoğraf çeker ve kuş tüyü koleksiyonu yapar. Küçüklüğünden beri duvarları, pantolonlarını, ellerini ve yüzünü boyuyor. Eserleri Bolonya, İtalya'da Gramatica delle Figure sergisine seçilmiştir. Şimdi de Antigone ile ilk kitap illüstrasyonunu yapmanın heyecanını yaşıyor.

SAVE THE STORY geçmişin engin denizinde boğulmak üzere olan bazı şeyleri yeni bininci yılda karaya çıkarmaya çalışan bir cankurtaran sandalıdır. (“Hepsi Sana Miras”) markası taşıyan bu, kitap benzeri nesnelere tehlike altındaki türün örnekleridir.

SCUOLA HOLDEN 1994 yılında diğerlerinden farklı olma idealiyle Torino'da kurulmuştur. İçinde kitapların ve kahvenin hiç eksik olmadığı bir eve benzer. Burada, adına “Masalcılık” denilen gizemli bir iş üzerinde çalışılmakta; yani kitap, sinema, televizyon, tiyatro, çizgi film gibi mümkün olan her dilde öykü anlatmanın gizemli yolları araştırılmaktadır. Kısacası, sonuçları şaşırtıcı olan her şey bu okulun çalışma konusudur.

İşte bu seri de Ali'lere, Olivia'lara, Ayşe'lere, Arturo'lara, Beren'lere, Kostas'lara, Arman'lara, Pietro'lara, Julia'lara, İdil'lere, Sandra'lara, Thomas'lara ve Duru'lara adanmıştır.

1

Gulliver

anlatan Jonathan Coe

2

Gilgamiş

anlatan Yiyun Li

3

Nişanlılar

anlatan Umberto Eco

4

Cyrano de Bergerac

anlatan Stefano Benni

5

Suç ve Ceza

anlatan Abraham B. Yehoshua

6

Denizler Altında Yirmi Bin Fersah

anlatan **Dave Eggers**

7

Antigone

anlatan **Ali Smith**

Yakında

Burun

anlatan **Andrea Camilleri**

Don Juan

anlatan **Alessandro Baricco**

Kral Lear

anlatan **Melania G. Mazzucco**